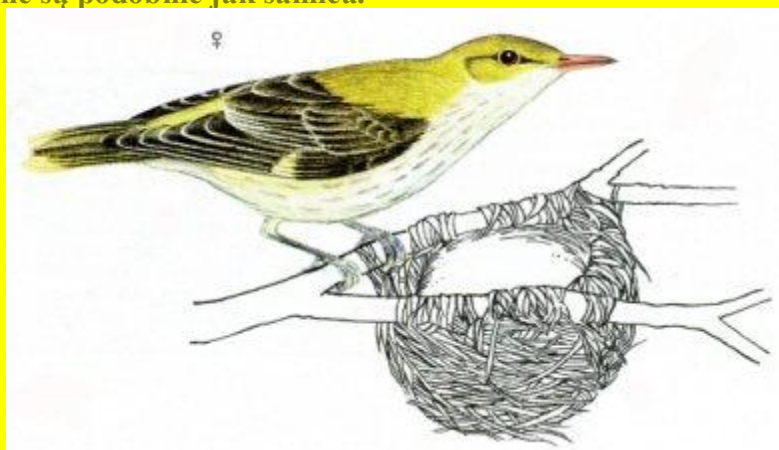

PTASI KALENDARZ 2011 – LIPIEC
WILGA (*Oriolus oriolus*)

Kojarzy się, nie tylko kolorystycznie, ze słońcem i gorącym latem. U nas przebywa jedynie przez krótki czas lata. Wilga przylatuje do nas jako jeden z ostatnich ptaków – na początku maja. Wilga jest naszym jedynym reprezentantem tropikalnej rodziny *Oriolidae*. Obecnie zasiedla obszary na południe od Skandynawii aż po Syberię. Żyje również w północno-zachodniej Afryce i w Azji Mniejszej. W Polsce jest gatunkiem średnio licznym. Jest ptakiem typowo przelotnym. Jej przylot jest sygnalizowany przez samca głośnym, fletowym gwizdem. Głos wilgi jest miły i brzmi „*iglijo-fifilijo*” lub „*didljoh*”, głos wabiący jest chrapliwym i skrzekliwym „*kre-ek*”. To piękny, spory ptak, większy od szpaka (długość ciała 23 cm). Samiec jest żółto – czarny. Skrzydła, środek ogona i pasek biegnący od dzioba do oczu są czarne. Barwy te uzupełnione są wyraźnie purpurowo – czerwonym okiem i dziobem.

Samica jest żółtozielona od góry, kuper ma intensywnie żółty, spód ciała żółto – biały z ciemniejszymi cieniami. Kolor czarny u samicy zastąpiony jest barwą szaro – brązową. Młode ubarwienie są podobnie jak samica.

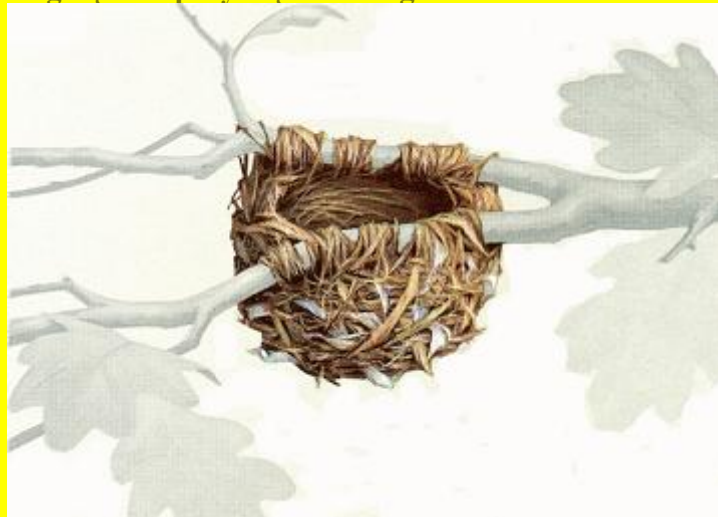

Zamieszkuje w wysokopiennych przeredzonych lasach liściastych i mieszanych, w sadach, nizinnych ogrodach, alejach topól, blisko zarośli nadrzecznych. Wilga bardzo lubi się kąpać. Unika gęstych borów iglastych. Pomimo jaskrawego ubarwienia rzadko ja można zobaczyć. Jak strzała przemyka między gałęziami i szybko znika, gdyż jest bardzo płochliwa.

Bardzo ostrożna, najczęściej przebywa w gęstych koronach wysokich drzew, gdzie również zakłada gniazdo.

Gniazdo wilgi można łatwo rozpoznać. Jest to uwięty starannie koszyk z liści i źdźbeł traw, włókien roślin i pasemek kory brzoźowej, wyścielony miękkimi trawami, wełną roślinną i piórami. Gniazdo umieszczone jest wysoko w koronie drzewa, w rozwidleniu poziomych, cienkich gałązek i przywiązane długimi włóknami.

Okres lęgowy zaczyna się w maju i trwa do lipca. W końcu maja lub w czerwcu składa 3-4 białe jaja w ciemnobrązowe plamki.

Oboje rodziców wysiadują jaja, ale większy udział ma samica. Młode wylęgają się po 14 dniach, gniazdo opuszczają po następnych 14 dniach.

Pokarm składa się głównie z owadów, zwłaszcza motyli, włochatych gąsienic, pajaków i małych ślimaków.

W sierpniu dieta jest uzupełniana o owoce wiśnie, morwy, grusze i różne jagody, czasem wilga dziobnie słodką gruszkę.

A to pióra wilgi:

Wilga odlatuje do Afryki już w końcu sierpnia lub w początku września. Europejskie wilgi wędrują w kierunku południowo – wschodnim, lecąc w zasadzie bez odpoczynku aż do tropikalnych dżungli leżących na południe od równika. Zimuje na terenie ciągnącym się od Zairu i Kenii do RPA. Mniejsza liczba wilg wędruje do Afryki zachodniej (z terenów zachodniej Europy).

Obszary różowe to tereny lęgowe, obszary niebieskie to zimowiska wilgi. Należy nadmienić, że wilga lata bardzo nisko, wzdłuż długiej i prawie niedostrzegalnej linii falistej.

Należy do ptaków ściśle chronionych.

Wiadomości zebrała Fenologiczna Joanna, grafiki przygotowała Monika Kicińska. Zdjęcia autorskie.

Źródła:

1. J. Gotzman, B. Jabłoński, Gniazda naszych ptaków, 1972
2. Leksykon Przyrody – Ptaki śpiewające, 1993
3. Mały atlas ptaków, PWRiL, 1971
4. Jakie to pióro? Przewodnik, E. Bezzel. 2010.
5. Ptaki wędrowne, Delta 1990

http://www.hlasek.com/oriolus_oriolus_4068.html

http://www.ptaki.info/index_ptaki.php?dzial=2&kat=55&art=186

W sierpniowym artykule znajduje się wiadomości dotyczące odlatującego w tym miesiącu jerzyka.